

Uutta, uutta, uutta...

Liisa Rossin lähettikirje 1 / 17.10.2017

On aika kirjoittaa ensimmäinen lähettikirje, aika jännittävää! Iloitsen siitä, että olet mukana tässä yhteisessä työssä. Olen ollut Rakveressa nyt hieman yli kaksi viikkoa, ja pää on vielä aika pyörällä kaikesta uudesta.

Lähtötohinoita ja uusi koti

Melkoista pyöritystä nämä kuluneet viikot ovat olleet. Syyskuun aikana piti saada Kokkolan koti pakettiin, jakaa omaisuus mukaan otettaviin, varastoitaviin ja poisloitettaviin tavaroihin ja hoidella monenlaisia käytännön asioita. Välillä kävin pikaisen reissun jo lahden tällä puolen Sley'n Viron kentän syyskokouksessa ja toisen Helsingissä lähtöko ulutuksessa. Ehdin myös tavata ystäviä ja kummityttöjä vielä viimeistä kertaa ennen lähtöä ja sainpa kunnian olla mukana myös ystävän väitöstilaisuudessa ja karonkassa. Kuun puolivälissä vietettiin Kokkolassa Armon kappelilla lämminhenkistä ja tunteikasta lähtöjuhlaa. Oli ihanaa tulla saatelluksi matkaan kotiseurakunnan siunauksin ja rukouksin. Aika monta kyyneltä tuon juhlan aikana virtasi.

Syys-lokakuun vaihteessa tuli aika pakata tavarat autoon, sanoa Kokkolalle ja koti-Suomelle heihei ja aloittaa matka uuteen. Lähetystyö on työtä, jota ei voi tehdä yksin. Tämä tuli hienosti todeksi jo muuton yhteydessä. Sain tehokkaan apurijoukon kantamaan tavaroita ja tekemään loppusiivousta. Yksi ihana ystävä ajoi muuttoauton Etelä-Suomesta Kokkolaan ja lähti kuskiksi ja seuraksi Karkkuun asti. Siellä messussa toimitetun matkaansiunaamisen jälkeen matka jatkui vanhempieni kanssa yölaivalle ja uuteen kotiin tänne Rakvereen.

Koska Rakvere on melko pieni kaupunki, ei vuokra-asunnoista ollut järin suurta tarjontaa. Onneksi asunto kuitenkin järjestyi hyvissä ajoin ennen muuttoa. Ja todella kiva asunto järjestyikin. Nyt kun kaikki tavarat alkavat olla paikoillaan, en voi kuin olla kiitollinen Jumalalle tästä kauniista kodista. Hauskan lisän asumiseen tuo se, että talo on vanha synnytyssairaala, joten iso osa rakverelaisista on syntynyt tässä rakennuksessa.

Nyt ensimmäisten viikkojen aikana olen vähän kerrallaan koettanut ottaa kaupunkia haltuun. Lähikortteleissa ja keskustassa selviän jo ilman karttaa – pikku-kaupungin etuja. Kuten Suomesakin, täällä on satanut lähes koko ajan, ja onnistuin syysflunssankin sairastamaan, joten kovin

paljon en ole vielä päässyt kuljeskelemaan pitkin kaupunkia. Yhtenä sateettomana aamupäivänä ehdin kuitenkin jo tutkimaan kaupungin kuuluisan linnoituskukkulan ja pari kaunista puistoa. Käytännön asioiden hoitaminenkin on ottanut aikansa, mutta nyt minulla on virolainen henkilökortti sekä puhelin-, internet- ja tv-liittymät. Kieliopintoja olen aloitellut itsenäisesti ja loppukuusta alkavat tunnit yksityisopettajan kanssa. Tästä sopeutuminen pikkuhiljaa alkaa.

Kolmainu kogodus ja kirkkopäivät

Työpaikkanani täällä tulee olemaan Rakvere Kolmainu kogodus eli Kolminaisuuden seurakunta. Varsinaisesti työt siellä alkavat kevättalvella, kunhan olen ensin opiskellut kieltä. Nyt on aika tutustua seurakuntaan. Kahtena sunnuntaina olen nyt päässyt olemaan mukana messussa kauniissa – mutta kylmässä – kirkossamme. Paria poikkeusta lukuun ottamatta liturgia on täällä samanlainen kuin Suomessakin, joten kieltä heikosti osaavankin on helppo pysyä mukana. Varsinkin kun katsoo muista mallia, nousee seisomaan silloin, kun on tottunut istumaan, ja istuu, kun on tottunut nousemaan seisomaan.

Suurta tungosta kirkossa ei sunnuntaisin ole, mutta joitakin kymmeniä kävijöitä kuitenkin. Keski-ikä on aika korkea, mutta onneksi jokunen nuorempikin mukana oli. Pyhäkoulu kokoontuu messun jälkeen, ja viikko sitten siellä näytti olevan mukana neljä lasta. Tänään olin mukana ”seurakuntakoulussa”, johon kolmentoista hengen joukko oli kokoontunut kirkkoherran johdolla ja paljon yhdessä keskustellen tutki Raamattua. Suunnilleen pysyin mukana siinä, mistä puhuttiin!

Oma työnkuvani muotoutunee vähitellen, mutta ensimmäisissä keskusteluissa kirkkoherra Tauno Toompuun kanssa nousi esiin erityisesti kolme aluetta, joille olisi seurakunnassa tarvetta: raamattu- ja rukousryhmät, kristinuskon perusteiden opetus kirkosta vieraantuneille ja nuorisotyön uudelleen käynnistely. Rukoillaan ja katsotaan, mitä kevät tuo tullessaan.

Tulevana viikonloppuna Keilassa, Tallinnan lähellä, vietetään Viron luterilaisen kirkon kirkkopäiviä. Koko tämän viikon on menossa Neljän tuulen ristivaellus -aktio, jossa kohdataan ihmisiä ja kutsutaan heitä mukaan kirkkopäiville. Mm. lähettikollegani Kirsi Vimpari on Evankelisten Opiskelijoiden aktioporukan kanssa mukana koko viikon. Minäkin hyppään torstaina menoon mukaan. Ainakin sähköpostilla kirjeen saavat ehtivät siis mukaan rukoilemaan niin Ristivaelluksen kuin kirkkopäivienkin puolesta. Kirkkopäivien puhujavieraksi saapuvat Suomesta Saara Kinnunen ja Timo Junkkaala, joten koko aikaa ei tarvitse olla kielen kanssa hukassa.

Turvallisesti tuntemattomilla teillä

Lähdön alla palasin usein tähän Jumalan lupaukseen Jesajan kirjassa: ”Mutta sokeat minä kuljetan tietä, jota he eivät ole kulkeneet, annan heidän astella polkuja, joita he eivät tunne. Minä muutan pimeyden heidän edellään valoksi, louhikkopolut sileäksi tieksi. Nämä ovat minun tekoni, näin olen tehnyt ja näin teen yhä.” (Jes. 42:16) Lähetystyöhön lähteminen oli astumista vieraille ja ennen kulkemattomille poluille, luopumaan suostumista ja turvallisesta irti päästämistä. Välillä se tuntuu pelottavalta, mutta onneksi tämä ei ole matka, jolla täytyy haparoida itse. Nämä tiet ja polut Jumala on itse valmistanut, Hän kulkee itse mukana jokaisella askeleella.

Saan olla aloittamassa tätä työtä luottaen Jumalaan, joka on uskollinen lupauksissaan. Saan mennä eteenpäin Hänen voimassaan. Saan tehdä työtä sen eteen, että tässä maailmassa saisi yhä enemmän tilaa se rakkaus, jolla Jumala on maailmaa rakastanut antaessaan ainoan Poikansa. Kun matkaa saa tehdä Jeesuksen kanssa, voiko mitään parempaa ja turvallisempaa ollakaan.

Kiitos, että olet mukana! Jumalan siunausta syksyysi!

Liisa

Sähköposti: liisa.rossi@sley.fi, puhelin +37251933224

Internet: <http://www.taivaallinenelahja.fi/liisa-rossi>

Instagramissa voi seuraila: [liisa_vironmaassa](#)

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitos hyvin sujuneesta muutosta ja uudesta kodista
- Uuteen kaupunkiin ja maahan sopeutuminen ja kielen oppiminen
- Terveenä pysyminen
- Uudet ihmissuhteet ja verkostojen syntyminen
- Kolminaisuuden seurakunta ja seurakuntalaiset
- Evankeliumin leviäminen Virossa erityisesti nuorten ikäluokkien parissa
- Kiitos kaikista lähettäjästä

Jos yhteystietosi muuttuvat, ilmoitathan muutoksesta Sinikka Ahvenaiselle, osite: Sley, PL 184,00181 Helsinki, sinikka.ahvenainen@sley.fi tai puh. 050 348 4645

Tukeksi tekee mahdolliseksi työn jatkamisen ja etenemisen sinne, missä Kristusta ei vielä tunneta.

On hienoa, jos voisit säännöllisesti tukea Liisa Rossin työtä sinulle sopivalla summalla.

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 39 220 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään "Liisa Rossin rengas" + oma kotiseurakuntasi
- tai Liisa Rossin renkaan yleisviitenumrolla: 10078 89200 30501 06518

Rahankeräyslupa: RA/2017/100